

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תריד

ערב ש"ק פ' כי תשא, פ' פרה ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

ר' דוב ראובן הלוי ב"ר דוד הלוי ע"ה גינזבורג

נפטר בפורים ה'תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנו

הרה"ת ר' יעקב מיכאל הלוי וזוגתו מרת אסתר שיחיו

גינזבורג

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3

דבר מלכות

איך יוצאים מה"בוץ" האמריקאי / משיחת שי"פ חשאית החשוכה

7

זמן הגאולה

מי יפול חלק בכוס של ברכה לעתיד לבוא / הזמן הנוכחי באור הגאולה

12

ניצוצות של משיח

הוכחה שאנו סמוכים לגאולה / פחגמים בעניני גאולה ומשיח

13

יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק כ"ף / יומן מרחק מהנעשה ונשמע בבית חיינו 770 בשנת תשמ"ו בחודש אדר

בנרתיק כסף. הקהל שר "זיהי בימי אחשורוש" במלא העוצמה, אך תוך שניות השתרר שקט והחלו מעריב. אחר התפילה החל הבעל-קורא הרב שוסטרמן בקריאת המגילה. כ"ק אד"ש עמד כשפניו למזרח. לפני אמירת "בלילה הוא" עצם כ"ק אד"ש את עיניו הק'. אחר הקריאה אמר כ"ק אד"ש את ברכת "האל-מושיע" בחדא מחתא אם גלילת המגילה.

טרם יציאתו עודד כ"ק אד"ש בחזקה בידו הק' את שירת הקהל "זיהי בימי אחשורוש". כמובן שהקהל החל לרקוד והשמחה הרקיעה שחקים.

בשעה שמונה התחילה ב-770 מסיבת פורים למקורבים ישראלים, שלפי התוכנית היתה אמורה להיות באופן ד"עד דלא ידע", כפי שנכתב במודעה "הרבה הרבה שמחה" מגוון ב"בלגן מסחרר", "רעש מקפיץ" והעיקר "אווירה חב"דית".

י"ג אג"מ, פורץ: בשעה עשר הגיע כ"ק אד"ש מביתו. כעבור כ-10 דקות נכנס לזאל למעלה עטוף בטלית ועטור בתפילין כשבידיו הסידור והמגילה. הלחץ הי' פחות מאתמול, התפילה היתה די מהר וכעבור כחצי שעה כבר אחזו בקריאת המגילה. בשעה 11:30 שב כ"ק אד"ש לחדרו הק'.

התמימים ואנ"ש יוצאים למבצעים, ושכונת קראון הייטס צהלה ושמחה!

כרגיל בכל שנה נותן כ"ק אד"ש משלוח מנות לכהן, לוי וישראל. הכהן: הרב מענטליק. לוי: הרב שמואל דוד רייטשיק. ישראל: הרב געלערנטער מחנות הכובעים. כמו"כ נתן כ"ק אד"ש למזכיר הרב חודקוב. הנ"ל חילק מהמשקה לתמימים.

בשעה 3:18 דקות לערך נכנס כ"ק אד"ש לזאל למעלה לתפילת מנחה. בזאל נכחו כ-3 מנינים מכיון שהרבה היו במבצעים.

גם תפלת ערבית התקיימה בנוכחות קהל מצומצם, מאחר שהרבה היו בעיצומה של סעודת פורים.

בשעה תשע וחצי לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. שירת הקהל "זיהי בימי..." הרקיעה שחקים. מאחורי כ"ק אד"ש יושבים שורה של זקנים ומכובדים, כמו הרב גרוסמן ממגדל העמק, וכן נוכח שם הרב בנימין גורודצקי שהוטב מצבו.

בקהל היו המון אורחים, ובמילא הי' עמוס מאוד, ביניהם הרב מחסידי גור שהגיעו בתקוה שכ"ק אד"ש ידבר בעניני המורמונים, בעקבות תשובת כ"ק אד"ש לאחד מחסידי גור בענין זה שידבר על כך בהזדמנות המתאימה. אך בפועל לא דיבר על כך בהתוועדות זו.

בעת שניגנו "שיבנה" הגביר כ"ק אד"ש את השירה ע"י תנועות ב' ידיו הק' יחד וכמו"כ מחא כפיו הק', כמובן שהי' שמחה וששון. ההתוועדות הסתיימה בשעה 1:30 לערך.

מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי

מו"ל כתי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במעוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יוק תאשי, ו' אָג"ש: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:18 לערך, כעבור 4 ד' נכנס לקריאת התורה.

היום יום זכאי בו הגיע כ"ק אדמו"ר הרי"ץ לארה"ב - וכולם נסעו למבצעים.

נודע שכ"ק אד"ש יסע לאוהל. לפני כניסתו למכונית, בעומדו על יד הדלת האחורית, עודד כ"ק אד"ש בחזקה בידו הק' את שירת הקהל, והמשיך כך גם כשנכנס למכוניתו. המכונית נסעה הפעם בליווי שוטר, אך הוא לא ה' חכם גודל ועצר לעמוד ברמזור הראשון של קינגסטון ואיסטרן פארקוויי.

בשעה 7:15 לערך הגיע כ"ק אד"ש מהאוהל וכעבור כ-10 ד' נכנס לתפילות מנחה-מעריב. הקהל ה' גדול מהרגיל בגלל הרבה אורחים שהגיעו מאה"ק ומחו"ל לקראת פורים.

בשעה 7:50 לערך נסע כ"ק אד"ש לביתו כשבדרכו מעודד חזק את השירה.

יוק שש, י"ג אָג"ש: מזג האויר התקרר שוב, הקור והכפור שבו לפקוד את האזור, אך זה לא מרתיע את התמימים לצאת כרגיל למבצעים.

קרוב לכניסת השבת הוזעקו שוטרים ל-770 להוציא אדם מסומם שהתנחל ליד ארון הקודש. נראה שעדיין לא צריך להחליף בטרי' ב"מגנט" הידוע של 770.

יוק ראשון, י"ג אָג"ש: אווירת "פורים" חופפת את כולם. השמחה מורגשת בכל מקום.

בעקבות השיגאות של החבר'ה בניגון השיר החדש לקראת י"א ניסן, נענה המלחין הרב שלום ברוכשטט והסכים לבוא ל-770 בשעות הקטנות של הלילה ולשחזר שוב את שירו. לציין שהקהל "נדלק" על השיר ושרים אותו בכל מקום.

בשעות הערב המאוחרות נודע על פטירתו של הרב משה פיינשטיין זצ"ל.

יוק שג, י"ג אָג"ש, הלגיה אָסרה: מצב הרגל של כ"ק אד"ש עדיין טעון שיפור, ועל כן גם התפילות וקריאת המגילה בפורים יתקיימו בזאל למעלה.

מספרים בשם ד"ר מינדל שבהכנסו לכ"ק אד"ש איחל לו רפו"ש וענה לו כ"ק אד"ש שזה אינו ענין פיזי כ"א תלוי בהרגש.

במנחה עלה כ"ק אד"ש למפטיר, וכולם שמעו את ההפטרה. אחר התפלה אמר כ"ק אד"ש "דברי כיבושין" כשפניו הק' לעבר הקהל. הדחיפות היו גדולות מצד המקום הצר. כולם לחוצים אך מתוך שמחה. הרגישו היום את ההשוואה בין פורים ליום כיפורים, לפחות בגשמיות בלחץ ובדחיפות.

לקראת תפילת מעריב שנקבעה לשעה 6:45 נעלו את כל הדלתות של הזאל למעלה, וחברי הועד המסדר עבדו לפרק בזאל את כל ארונות הספרים ולהוציא את כל הדברים המיותרים ע"ד שעושים בערב יוכ"פ, כדי שיהי' מקום לעמוד ולשמוע את קריאת המגילה ביחד עם כ"ק אד"ש. כמו-כן סידרו ריבוע של שולחנות סביב המקום של כ"ק אד"ש.

לקראת השעה 6:20 צבאו המונים על הדלתות וכמובן שהתחילו הדחיפות. כעבור כ-10 ד' פתחו את הדלתות, והי' שמח צעקות דחיפות וכו', כל אחד דאג לתפוס עמדה טובה. אילולא יוזמתו של א' החבר'ה להתחיל לשיר לכבוד פורים, הי' נראה שזה ערב תשעה באב.

בשעה 6:45 השתררה דממה בקהל עת נכנס כ"ק אד"ש כשבידו הסידור ומגילת אסתר

איך יוצאים מה"בוץ" האמריקאי?

טוען משה רבינו: רבוננו של עולם, "במה תרום קרן ישראל"?! - הרי כאשר צריכים ללכת לארץ ישראל הם אינם רוצים ללכת; הוא טוען שטוב לו כאן ומדוע עליו ללכת, להזיע ולהתייגע כדי ש"בזיעת אפך תאכל לחם"?

- וממשיך לטעון: האם בשביל זה "נתאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים" - כדי שיהיו בכרוקלין, גן-עדן בעוה"ז, ויחשבו על הזקן שיהא מסורק ועל העניבה שתהא במקומה?! ● צריכים לדעת ששקועים "ראשו ורובו" בבוץ, ואפי' מעל לראש, ודוקא ע"י הצדקה אפשר לצאת מהבוץ ● משיחת ש"פ תשא ה'תשכ"ה - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. עה"פ בתחלת פרשתנו¹ "כי תשא את ראש בני גו" אומרת הגמ' במס' בבא בתרא² שמשה טען להקב"ה: "רבוננו של עולם - במה תרום קרן ישראל"? ענה לו הקב"ה: "בכי תשא", ומפרש רש"י: "אם באת לשאת ראשם בהגבהה קח מהם כופר לצדקה".

וצריך להבין:

א) מהי כוונתו של משה רבינו - רעיא

* השיחה מובאת בזה בעריכה מחודשת בהוספת מראי-מקומות בשוה"ג. הכתי"ק שבכותרת נלקח מסיום מכתבו של כ"ק אד"ש מה"מ למר יצחק דמיאל מתאריך יום ועש"ק פ' כי תשא ה'תשכ"ה (והוגדל מהמקור), קטע ממכתב זה (ובו הכתי"ק שבכותרת) נתפרסם לראשונה ב"יחי המלך" קמב ע' 14. המו"ל.

1) ל, יב.
2) י, ב.

מהימנא³, אוהב ישראל⁴ - בטענה "במה תרום קרן ישראל"? הרי מסר נפשו עבור צאן מרעיתו, ועד כדי כך שאמר להקב"ה "ואם אין מחני נא מספרך"⁵, שזה ה' לא עבור הצדיקים אלא עבור אלו שחטאו בעגל⁶, ולמה שואל "במה תרום קרן ישראל"?

ב) מה החידוש ("דער אויפטו") בענין הצדקה דוקא, שלכן ענה הקב"ה למשה "בכי תשא"?

3) ראה זח"ב כא, א.
4) מנחות סה, א.
5) פרשתנו לב, לב.
6) ראה גם פרש"י שלח יד, יח.

7) אולי הכוונה - דאין משה רבינו צריך לחפש בעצמו עצות במה להרים קרנם, וכפי שרואים שמסר נפשו עבורם, כבפנים.

ב. והביאור בזה, דאע"פ שהי' כבר הענין ד"סלחתי כדברך"⁸ אבל חסר עדיין הענין ד"תרום קרן כו", וכדלקמן (ס"ד).

ובהקדים (בנוגע לזמננו), דישנם הטוענים: הרי איננו נמצאים ברוסיא שבה לא מניחים להתפלל, אלא בברוקלין שבאמריקה; ואמנם הוא מתפלל ולומד את שיעורי החת"ת, וכשמגיע עת המגבית נותן כפי נדבת ליבו, ומה הרעש – טוען הוא – אם לאחור מכן שותה מיץ ("דז'וס") וקורא עיתון כדי להיות מעודכן במה שקורה בווישינגטון ובמדינות נוספות, ובכלל הרי הוא יהודי טוב ("א פיינער איד") ולשם מה צריך "לקפוץ מעורו" ("שפרינגען פון די הויט")...

ובנוסף לזה, בשבת אחר-הצהריים הוא מוכרח לישון, ושמה ומכריז שישו בני מעי; מה נוגע לו – שזקנו יהא מסורק והעניבה תהא מונחת במקומה...

וממשיך לטעון, שדי במה שעשה בהיותו ברוסיא – אשר שם לא הי' במה להתייפות ("צו פוצען זיך") ולפעמים גם לא הי' מה לאכול – אבל כאשר נמצא באמריקה, בבוע האמריקאי ("דער אַמעריקאַנער בלאַטע"), שטבע הבוע הוא להטביע את הנמצא בו, אזי הבוע מטביע אותו יותר ויותר...

ובהנוגע ל"אני מאמין בביאת המשיח"⁹ – לשם מה הוא זקוק לצרה זו ("טראַבל"), שמשויח יבוא ולא יהיו אז עיתונים, ובפרט שמשויח יצוה עליו לשכוח מעצמו לדקה ולקיים מצוה בהידור; כעת טוב לו והוא נהנה ("גוד טיים")...

ומה ש"שכינתא בגלותא"¹⁰ – הוא יאמר על-כך פרק תהילים.

ג. וכידוע מה שסיפר הרבי¹¹ על שני אחים שנפגשו¹² ואחד אמר לשני שישנה חי' אשר כל תענוגה להיות מונחת בטינופת, וכאשר היא מונחת בטינופת עד לצוארה – דאגתה היחידה היא מדוע אינה מונחת בתוך הטינופת עד למעלה מהראש ("ביז איבער'ן קאַפּ")...

סיפור זה מתאים גם לדברי הגמ'¹³ שחי' זו עשירה ("לית עתיר מחזירא"), ומובן הדבר בעניננו; ואין הכוונה שמשלה את עצמו שהוא עשיר, אלא ע"פ דברי הגמרא "לית עתיר מחזירא" – הוא אמנם עשיר¹⁴.

וכאשר מנסים להסביר לו זאת – אינו מבין מאומה; וכידוע מה שהרבי סיפר פעם¹⁵ על שאירע במרתף בית בקרמנטש'ג'¹⁶ [שההוראה

11) סה"ש תש"ב ע' 21 – ובהע' הבא העתקנו הסיפור משם בשינויי סגנון קלים ובתרגום ללה"ק.

12) שאחד מהם הי' מחסידי רבינו הזקן והי' עני, והשני לא הי' חסיד והי' עשיר, וכאשר האח העני הוצרך להשיא בתו נסע לאחיו העשיר לבקש עזרתו. האח העשיר שמח מאד באורח שלו וקירבו מאד וביקשו לשהות אצלו כמה ימים. בימים אלו הראה לו דירתו המרובה בחדרים – בחדר זה הוא ישן, בחדר שני אוכל, בחדר שלישי מקבל אורחים ובחדר רביעי ממתנינים האנשים להתקבל אצלו. פלט האח החסיד ואמר שאינו מבין כלל איך יהי' לאדם בביתו פיזור הנפש כזה, וסיים (החסיד) ואמר: טובי' (שם) האח העשיר) אני זקוק ל-50 "קאַרבן" [= מטבע מקומית עתיקה] כדי להשיא את בתי, תן לי ואלך לדרכי. התחיל האח העשיר להפציר בו שישאר עוד פרק זמן אצלו, ובקושי גדול הצליח לפעול זאת. בינתיים התחיל עוד הפעם להתפאר בעשירותו הגדולה וביחד עם זה נפלטה אנהא מפיו. שאלו האח החסיד: מכיון שהנך כל כך עשיר מדוע הנך מתאנף? (והמשיך): אלא אומר לך, ישנה חי' מסויימת שאיני רוצה לקרותה בשמה... (כדלקמן בפנים השיחה).

13) לעי' לא מצאנו.

14) כ"ק אדמו"ר שליט"א האריך כאן בענין ה"בוע" האמריקאי וכו' – חסר בהנחה.

15) ראה אג"ק כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תפב – ובהע' הבאה העתקנו הסיפור משם בשינויי סגנון קלים.

16) על א' החסידים הראשונים (ראה לקו"ש ח"ב ע' 621 – בשם ר' הלל מפאריטש) שבימי הקיץ החמים

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק כ"ף מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

ף ע"פ פ' פקודי: היום לא התקיימה התוועדות.

כ-500 מאנ"ש והת' יצאו היום בתהלוכה מסודרת בליווי המשטרה להקהלת קהילות בבתי הכנסת במנהטן, לדבר על עניני דיומא.

בשעה 5:30 יצא כ"ק אד"ש לתפילת מנחה בזאל למעלה. נכחו במקום כ-30 איש בלבד, כי כולם הלכו לתהלוכה.

בשעה 6:45 יצא כ"ק אד"ש לתפילת ערבית בזאל למעלה, והיתה זו שמחה עצומה לאנ"ש והת' שבניגוד לשבוע שעבר זכינו סוף סוף שהוטב המצב וכ"ק אד"ש יצא לזאל.

ף שני, ו' אג"ע: בשעה 9:30 בערב נערך ב-770 סיום המחזור השני ברמב"ם, בהשתתפות אנ"ש והת' ומכובדים. הנ"ל הי' בנוסף לסיום הגדול שערכו במלון במנהטן.

ף שלישי, ו' אג"ע: בשעה 2:50 לערך יצא כ"ק אד"ש לנסוע לאוהל. כאשר מכוניתו של כ"ק אד"ש יצאה מהחני' על הכביש הופיעו על המדרכה מס' ילדים שרצו לקבל צדקה מכ"ק אד"ש. הנהג עלה עם המכונית בחזרה על המדרכה וכ"ק אד"ש חילק לילדים צדקה דרך חלון המכונית. אח"כ שוב ירד לכביש כדי להתחיל בנסיעה ופתאום הגיחה אשה מבוגרת קבצנית שביקשה גם צדקה. שוב עלה הנהג עם המכונית על המדרכה וכ"ק אד"ש נתן גם לה צדקה מחלון המכונית.

בשעה 8:03 לערך חזר כ"ק אד"ש מהאוהל. כעבור כ-10 דקות נכנס לתפילות מנחה-מעריב. אחר התפילה נכנס ד"ר ווייס לחדרו של כ"ק אד"ש ושהה שם עד 9:15 אח"כ יצא כ"ק אד"ש, ובג"ע התחתון המתינו עברו חתן וכלה עם המחותנים לקבל את ברכתו הק'. לאחר שברכם יצא לביתו.

* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

8) פרש"י פרשתנו לג, יא. עקב ט, יח.

9) א' מהי"ג עיקרים.

10) זח"ג ד, ב, טו, סע"א. עה, סע"א. וראה מגילה כט, א. ספרי ס"פ מסעי.

הוכחה שאנו סמוכים לגאולה

גם כאשר נמצאים בזמן ד"עקבות משיחך", ובמעמד ומצב דתכלית הירידה – "אשר חרפו עקבות משיחך", ועד שהמחרף עצמו הולך ומכריז שהוא מחרף וכו' – אין להתפעל מזה, ואדרבה: מזה גופא שרואים מעמד ומצב זה, מוכח שנמצאים כבר בסמיכות ממש לזמן הגאולה.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה, ח"י אדר ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

סיימו לבטל את אלו ש"חרפו עקבות משיחך"

[. .] כבר סיימו את מעשינו ועבודתינו – מתשע פרות הראשונות, כולל – העבודה ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו ש"חרפו אויבך ה" ו"חרפו עקבות משיחך",

והרי מאז כבר "כלו כל הקיצין" [והגם שהדבר תלוי בתשובה, הרי כבר העיד כ"ק מו"ח אדמו"ר שכבר עשו תשובה, וכמ"פ, וכבר סיימו גם לצחצח את הכפתורים], ואוחזים כבר בפרה העשירית שיעשה משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

מציאותו של משה רבינו היא מציאות השכינה

מציאותו של משה רבינו, היא מציאות השכינה, כביכול, שהרי "שכינה מדברת מתוך גרונו", ופשוט, שאין הכוונה שרק "גרונו" מיוחד עם השכינה, אלא כן הוא בנוגע לכל מציאותו, היינו, שמציאותו היא מציאות השכינה.

(משיחת ש"פ תשא, כ' אדר ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

להביא את הגימ"ל בפועל ממש!

בדורנו זה – הדור האחרון בגלות והדור בראשון דהגאולה – לאחר שישנו כבר הריבוי הכי גדול ד"מעשינו ועבודתינו" דבנ"י במשך כל הדורות והשנים שלפני זה, וכעת סיימו גם את הברורים האחרונים – הרי ההדגשה עכשיו בעיקר ולכל לראש על סיום ושלימות וגמר העבודה – להביא את הגימ"ל דגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

(משיחת לילות ג', ד', ה', ועש"ק וש"ק פ' תשא, י"ד-י"ח אדר ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית)

לע"נ ר' ברוך אשר בר' זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ולע"נ מרת גי' גי' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

יד"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידוך "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מכ: [שכאשר נמצאים בחושך לא יודעים כלל שזהו חושך וחושבים שהוא אור.

ד. ובזה תובן טענתו של משה רבינו "במה תרום קרן ישראל":

מכיון שמנין בני ישראל בפ' כי תשא הי' לאחרי חטא העגל כו' [ויתירה מזו, משה רבינו ראה גם את הדורות העתידיים להיות¹⁷], לכן שאל משה: "במה תרום קרן ישראל", כלומר, הגם שהי' כבר הענין ד"סלחתי" (על חטא העגל)⁸, מכל-מקום הרי זה עדיין לא הענין ד"תרום קרנם", "לשאת ראשם בהגבהה"¹⁸.

טוען משה רבינו: רבוננו של עולם, באם אתה רבוננו של עולם אזי "במה תרום קרן ישראל"? – הרי כאשר צריכים ללכת לארץ ישראל הם אינם רוצים ללכת; הוא טוען שטוב לו כאן ומדוע עליו ללכת, להזיע ולהתיגע ("זיך מוטשען") כדי ש"בזיעת אפך תאכל לחם"¹⁹? כאן טוב לו, יורד לו מן מהשמים, הוא צדיק וביכולתו לשבת וללמוד...

וממשיך לטעון: האם בשביל זה "נתאווה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים"²⁰? – כדי שיהיו בברוקלין, גן-עדן בעוה"ז, ויחשבו על הזקן שיהא מסורק ושהעניבה תהא במקומה!?

ומה שדורשים הפצת המעיינות חוצה – ע"כ הוא אומר שהרבה שלוחים למקום, והכוונה העליונה תתמלא ע"י שני (וכהסיפור שסופר

ירד למרתף הבית בקרמנטש'וג ("קרעמעטשוגער קעלער") כדי להתקרר מעט. בירדו שמה הנה ברגע הראשון נחשכו עיניו מראות, אמר לו אחד מחבריו שכן הוא הטבע שכאשר יוצאים ממקום אור בהיר למקום כזה הנה ברגע הראשון נחשכות העינים מראות אולם אח"כ חוזרים כבראשונה. השיבו החסידי: טועה אתה ידידי בזה טעות עיקרי – החושך הוא חשך ולא אור, אלא כשיושבים בחשך ומתרגלים אליו נדמה שהוא אור.

- 17) ראה פרש"י ברכה לד, ב ד"ה עד היס האחרון.
- 18) פרש"י – הובא בתחלת השיחה.
- 19) בראשית ג, יט.
- 20) תנחומא נשא טז, ועוד. תניא רפ"ל. ובכ"מ.

בהתוועדות הקודמת²¹).

כמה טוב הי' אם לבו הי' מתכווץ ("ווען עס וואלט געקרענקט") כשנזכר – אמנם מתוך הרחבה – על נעוועל וביעשענקאוויטש²², אשר שם לא הי' שייך כלל להתייפות ("פוצען זיך"), ותמורת זה הוא יושב באמריקה ושקוע ("פארקאכט") בראשו בה"תאכל לחם", לא רק "יגיע כפיך כי תאכל"²³.

וזו היתה טענתם של בני ישראל במדבר: מדוע צריכים להכנס לארץ ישראל, הרי כאן במדבר יש מן ועמוד הענן ולשם מה עלינו להכנס לא"י שבה "בזיעת אפך תאכל לחם"?

וא"כ נותרה השאלה "במה תרום קרן ישראל"?

ד. על-כך עונה הקב"ה "בכי תשא" – דוקא משה "תשא", ע"י הצדקה:

מבואר בחסידות²⁴ שמשה הוא תכלית הביטול²⁵, ביטול במציאות²⁶, הרי דוקא הוא הוא תכלית החכמה²⁷ וחכמה דאצילות²⁸, ולמרות כל זאת הי'²⁹ עניו מכל האדם אשר על

21) שיחת יו"ד שבת תשכ"ה ס"ו (שיחות קודש תשכ"ה ח"א ע' 306 – בשם המשיגית בתו"ת בליובאוויטש ר' מיכאל בלינער): על "ישוב'ניקים" שהתגוררו לבדם במושבות רחוקים והיו שוכרים מלמד ללמד את ילדיהם. מלמד זה הי' קורא עבורם גם את הדואר מאחר ולא ידעו קרוא וכתוב. יום אחד, בעת שקרא בפני אחד האיכרים מכתב המספר לו על מות אביו, התעלף האיכר ואילו המלמד נותר כשהי' (למרות שהוא קרא את המכתב), והסיבה לכך היא כי הרגיש שהנפטר הוא אבא של השני ולא אבא שלו.

- 22) = שמות של עיירות ברוסיה.
- 23) תהלים קכח, ב. וראה לקו"ש ח"א ע' 62. שם ע' 188 ואילך.
- 24) לקו"ת נצבים מט, ב.
- 25) ראה לקו"ת מטות פב, א.
- 26) ראה גם לקו"ש ח"י ע' 10 ובהנסמן שם.
- 27) ראה ויק"ר פ"א, טו: אבי החכמה.
- 28) ראה לקו"ש ח"י ע' 4 הע' 28.
- 29) ראה לקו"ש שם ע' 7 ובהע' 55.

פני האדמה³⁰, גם מעכו"ם, וכמבואר בלקו"ת³¹ שאף שמשה אמר "ונפלינו אני ועמך"³² מכל-מקום אמר גם "ונחננו מה"³³, והוא לא אמר זאת בשביל העיתונים אלא מצד האמת, שהי' עניו (כמבואר³⁴ שראה את המס"נ של הדורות האחרונים). ואף שע"ז יקראו לו פתי, כמבואר במדרש³⁵ שפתי יאמין לכל דבר³⁶ – זה משה, אעפ"כ זה לא נגע לו.

ולכן דוקא משה רבינו³⁷ הי' יכול לפעול אצל בני" שתרום קרנם ע"י הצדקה, כי ענין הצדקה הוא גם ענין הביטול הנ"ל: הנותן צדקה אינו פורע חוב ע"י נתינתו ואינו חייב מאומה למקבל הצדקה, גם לא בגדר שהמקבל צדקה עביד נייחא לנפשי³⁸ (נעשה לו נח"ד) ע"ד מקבל מתנה, שהרי המקבל הוא כזה ש"לית לי מגרמי כלום", ובכ"ז כאשר נקלט אצל הנותן שעליו לתת צדקה [בביטול ולא בשביל "עביד

(30) בהעלותך יב, ג.

(31) ראה מטות פב, א. ת"א וארא נו, א. ובכ"מ.

(32) פרשתנו לג, טז.

(33) בשלח טז, ז-ח.

(34) סה"מ עטר"ת ע' תסד. סה"מ קונטרסים ח"א נג, א ואילך. ובכ"מ. – נסמנו בסה"מ מלוקט ח"א ע' קצה הע' 19-20.

(35) ראה שמור"ד רפ"ג. סה"מ מלוקט ח"א ע' שנו.

(36) משלי יד, טו.

(37) ראה גם לקו"ש ח"ו ע' 395-6.

(38) ראה גיטין נ, ב. ב"מ טז, א.

נייחא לנפשי"] ושזהו "כופר נפשו", הרי ע"ז "תרום קרן ישראל".

ולכן צריכים לדעת ששקועים "ראשו ורובו" בבוץ, ואפי' מעל לראש, ודוקא ע"י הצדקה אפשר לצאת מהבוץ (כנ"ל).

ה. ולכן באמריקה העבודה היא בנתינת צדקה, הגם שלכאורה צ"ל "בזיעת אפיך תאכל לחם", אעפ"כ ישנה היכולת לתת צדקה ובהרחבה, והבחירה שלו בזה היא האם לתת צדקה בלי להנות מכך שע"י צדקה כזו נפעל ה"תרום קרנם", או להנות מנתינת הצדקה שאז אין זה כמ"ש לעיל.

ועליו לדעת שהוא אינו יכול לרמות את ה"פתי יאמין" זה משה, עאכו"כ הקב"ה, עאכו"כ שלא יוכל לשנות את המציאות³⁹.

ואע"פ שמבואר⁴⁰ בענין "כי לא ידח ממנו ידח"⁴¹, שתורת משה והקב"ה פוסקים שבין אם הוא רוצה ובין אם לא אזי סוף-כל-סוף "לא ידח ממנו נדח" – אעפ"כ הרי הרביים רוצים שיהי' באופן של הרחבה ובדרכי נועם, וע"י הצדקה גורמים שיפעל גאולת צאן מרעיתו ויהי' "תרום קרן ישראל".

(39) קטע זה מופיע בהנחה בסוף השיחה, וכתב בתחילתו המניח "באמצע השיחה אמר", אך לפי תוכנו נראה ששייך לכאן. המו"ל.

(40) ראה לקו"ש ח"ז ע' 102 ובהנסמן שם בשוה"ג.

(41) ע"פ שמואל ב' יד, יד.

המדור מוקדש

לע"נ **אורי אהרן יואל** בן **יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק** ע"ה – נלב"ע ביום ב' רח"ה ש' ז' סיון ה'תש"ס יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

ישועות אשא ובשם ה' אקרא". וכן מצינו בגמרא³ "כסא דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר⁴ כוסי רוי', בגימטריא הכי הוי".

והנה, מכיון שלכל הדעות נמצאים אנו "באחרית הימים",

– לפי כל הסימנים שבסיום מסכת סוטה, ולפי כל הקיצין, כולל הקץ שנאמר ע"י אדמו"ר הזקן⁵, ע"י אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע⁶, עד לקץ שנאמר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁷ (נוסף על הקיצין שנאמרו ע"י גדולי ישראל בדורות שלפנ"ז⁸, ועד שכבר בזמן הגמרא "כלו **כל הקיצין**"⁹) ולאח"ז עברו כו"כ שנים, **ועדיין לא בא**, כך, שכל יום ויום ניתוסף עוד יותר באריכות הקץ, ולא עוד, אלא שביום זה גופא ניתוסף באריכות הקץ משעה לשעה כו' –

הרי בודאי שכבר הגיע הזמן ל"כוס של ברכה" ד"אחרית הימים", "נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים וגו'" – שהקב"ה נותן מ"כוס של ברכה", "כוסי רוי", **לכל אחד ואחת מישראל**, אנשים ונשים, גדולים וקטנים!

ובפרט לאחרי כל ריבוי היסורים שהיו מנת חלקם של דורנו זה, יסורים גדולים ונוראים כו' בפועל ממש – מלבד היסורים שבעצם ענין הגלות, "בנים שגלו מעל שולחן אביהם", ובפרט בחושך כפול ומכופל דסוף זמן הגלות, כולל העובדה שישנו מי שאומר ש"טוב לו בגלות", שמצב זה גופא הוא תוקף הגלות ויסורי הנשמה כו' ביותר.

ומכיון שכן – נשאלת השאלה: "עד מתי"... עד כמה השיעור שהקב"ה ייסר את בנו יחידו?!...

וכאמור, בודאי הגיע כבר הזמן שהקב"ה יתן לכאו"א מישראל "כוס של ברכה", גם לקטנים, ובפרט שחיובו וזכותו של דורנו זה ב"כוס של ברכה" הוא – לא רק בתור קטנים, אלא בתור **גדולים** – "גדולים ביסורים"!

וכן תהי' לנו – שזוכים בקרוב ממש לסעודה דלעתיד לבוא, לויתן ושור הבר עם יין המשומר¹⁰, עד ל"כוס של ברכה" ע"י דוד מלכא משיחא, "כוסי רוי", במהרה בימינו ממש, ממש ממש.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

- (3) יומא עו, א.
- (4) תהלים כג, ה.
- (5) ראה מאמרי אדה"ז פרשיות ח"א ע' תיט ואילך.
- (6) ראה לקו"ש ח"ז ס"ע 209.
- (7) ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"ג. ועוד.
- (8) ראה לקו"ש חכ"ט ע' 14. וש"נ.
- (9) סנהדרין צז, ב.
- (10) ראה ברכות לד, ב.

המדור מוקדש לעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי** ע"ה

ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר **משה באר** ע"ה

ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **צבי ע"ה שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**

ולזכות כל בני משפחתיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

תנגן "משיח נאוו" ועל ידי זה תמהר את הגאולה

ז. ההוראה מזהר הנ"ל בעבודת האדם:

בנוגע להשתדלות שצריכה להיות עם ילדים, יכולים לחשוב – דמכיון שהגאולה העתידה תלוי במעשינו ועבודתינו בזמן הזה, וילדים הרי פטורים מן המצוות – מהי התועלת לעסוק עם ילדים?

ועד"ז בנוגע לנשים: אומרים שע"י "מבצע תפילין" יביאו את הגאולה – והרי אשה אינה שייכת לתפילין, וא"כ איזו שייכות יש לה עם הגאולה?

ע"כ ישנה ההוראה מהזהר שאומר – שאע"פ שקטנים ונשים פטורים מן המצוות – בכוס של ברכה (דלעתיד) "הכל חייבין", מכיון שלענינים דלעתיד-לבוא יש לכל היהודים שייכות בשוה, כי מצד העצם שלמעלה מתורה ומצוות כל היהודים הם בשוה.

ותירה מזו, בנוגע לילדים, כיון שהם ממהרים ביותר את הגאולה, מובנת ההשתדלות שצריכה להיות כבר עכשיו עם הקטנים (ונשים).

ועד"ז ההוראה בנוגע למבוגרים:

כאשר ניגשים ליהודי ואומרים לו שינגן שרוצים "משיח נאוו" ועל ידי זה ימהר את הגאולה²¹ – טוען הוא, שקודם עליו לעשות תשובה בבוקר, ואח"כ צריך לקבץ תורה ומצוות כדי להיות מוכן ללכת לקבל פני משיח צדקנו...

יש לומר לו: משיח הוא למעלה מכל הענין של תורה ומצוות, וכאשר משיח יבוא לא תהי' שום נפקא-מינה אם הניח תפילין בערב שבת, אם עשה קידוש היום (בשבת) ואם ישב והתאמץ שלש שעות בהתוועדות כדי לא להרדם. מה שרק עשה, אפי' אם ישן בעת ההתוועדות, יהי' לו חלק מהכוס של ברכה, ומאיזו כוס של ברכה – מה"כוסי רוי"!

[וע"ד מ"ש הרמב"ם בסוף הלכות מלכים ומלחמותיהן, שלעתיד לבוא יהיו ה"מענדנים מצויין כעפר", במילא יהי' לכל אחד חלק בכוס של ברכה דלעתיד].

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תשא ה'תשמ"א)

(21) ראה "יחי המלך" גליון קעב ע' 9. תו ע' 3 ואילך. תיד ע' 9 ואילך. תכה ע' 3 ואילך. תלה ע' 7.

בודאי שכבר הגיע הזמן ל"כוס של ברכה" ד"אחרית הימים"

איתא בגמרא¹: "עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין, נותנין לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להם איני מברך וכו' אומר לו לדוד טול וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר² כוס

(2) תהלים קטז, יג.

(1) פסחים קיט, ב.

מי יטול חלק בכוס של ברכה לעתיד לבוא

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. בהערות אאמו"ר על הזהר של פרשתנו, הוא מתעכב¹ על המובא בזהר² בנוגע לפסוק³ "והי' באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים", ומפרש על כך הזהר: "מאן ראש ההרים דא אברהם כו' ובגין דאיהו ראש כוס דברכה יהי' נכון בראש ההרים כו'".

ממשיך הזהר אח"כ: "ונהרו אליו כל הגויים (המשך הכתוב "והי' באחרית הימים גוי") מאי הוא? ועונה: הכוונה בזה ש"אפילו נשים וקטנים, ושמש דפלח על פתורא אע"ג דאיהו לא אכל אצטריך למשמע ולמימר אמן כו'. ד"א ונהרו אליו כל הגויים, אע"ג דנשים וקטנים פטורין מן המצוות בכוס דברכה הכל חייבין כו'".

ב. על דברי הזהר ש"אע"ג דנשים (וקטנים) פטורין מן המצוות בכוס דברכה הכל חייבין", מתעוררת השאלה הידועה: הרי נשים מחוייבות בריבוי מצוות וכיצד אפשר לומר שנשים "פטורין מן המצוות"!

ואי-אפשר לומר שכוונת הזהר באומרו "פטורין מן המצוות" היא רק על "קטנים" שמזכיר אבל לא על נשים, כי אז לא הי' לו להזכיר בכלל נשים בדיוק כמו שלא מזכיר אנשים – משום שבהם אין שום חידוש בכך שמחוייבים בכוס של ברכה.

והמענה על כך: בזהר נוגע לא מצות בתור מצות, אלא בשייכות לברכת המזון, שעלי' יש ב' דעות בגמרא⁴ האם נשים מחוייבות בברכת המזון מן התורה או רק מדרבנן.

וזוהי כוונת הזהר באמרו "אע"ג דנשים כו' פטורין מן המצוות" – שאע"פ שנשים אינן מחוייבות בברכת המזון מן התורה

– ויש-לומר בזה ב' אופנים: א) הזהר סובר להלכה כדעה שנשים אינן חייבות מן התורה בברהמ"ז, ב) דעת הזהר היא שנשים מחוייבות בברכת המזון גם מן התורה, רק הוא אומר שגם לפי הדעה הב' שהן לא מחוייבות בברהמ"ז מן התורה –

אעפ"כ, "בכוס דברכה הכל חייבין" – בדיוק כמו אלו שמחוייבים בברכת המזון מן התורה, כלומר, שכוס של ברכה ישנו אצל כל בני ישראל, אנשים נשים וטף.

וצריכים להבין: מדוע אכן זה כך, שאע"פ שנשים וקטנים פטורין מן המצוות, בכוס של

(1) לקוטי לוי"צ לזח"ב ע' קלו ואילך.

(2) ח"ב קפט, ב ואילך.

(3) ישעי' ב, ב.

(4) ברכות כ, ב.

(* סעיפים א-ו (כולל ההערות) הוגהו ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א (באידיש) ונדפסו בשיחות קודש תשמ"א ח"ב ס"ע 515 ואילך, וכאן בא תרגום הישיחה. סעיף ז' הוא תרגום מההנחה בלתי מוגה שבאה בשיחות קודש בהמשך לזה.

ברכה הם חייבים כמו אנשים?

גם צריכים להבין: מהי ההוראה וה"בכ"ן בעבודה מענין זה ש"בכוס דברכה הכל חייבין"?
 ג. ויובן בהקדים הביאור בענין כוס של ברכה, שיש בזה כמה וכמה דרגות:
 כשם שבכוס בפשטות יש כו"כ דרגות: כוס קטן, כוס בינוני, כוס גדול, עד לכוס הכי גדול – "כוס רוי"5 (של מלכא משיחא) שמחזיק רכ"א לוגין (ד"רוי" בגימטריא רכ"א6),
 עד"ז הוא גם בנוגע לכוס של ברכה, שיש כמה וכמה דרגות בזה, עד לדרגה הכי גבוהה – הכוס של ברכה שתהי' לע"ל7 אשר תהי' גם הכוסי רוי' של רכ"א לוגין, בגימטריא "ארך" – בחי' אריך אנפין8 שלמעלה מכל הענינים אפי' משכ"פ,
 [וע"ד הענין של "כוס רוי" בפשטות – למעלה מכוס של ברכה סתם לאחר סעודה סתם במדידה והגבלה לפי השיעור ד"ואכלת ושבעת" (ע"ד מחז"ל4 דכשהם "מדקדקים על עצמם – שלא כהמדידה – ישא ה' פניו")],
 ומבחי' זו נמשכת הגאולה העתידה.

וכיון שהזהר בפרשתנו מדבר על המעמד ומצב שיהי' "באחרית הימים", בגאולה העתידה – מסתבר לומר שגם ענין זה דכוס של ברכה שהזהר מדבר פה – כוונתו לכוס של ברכה דלעתיד לבוא.

ד. עפ"ז יש לומר הטעם על מה שהזהר אומר, שאע"פ שקטנים אינם מחוייבים במצוות הם מחוייבים בכוס של ברכה:

מכיון שקטנים ממהרים את ביאת המשיח10 – כמ"ש בזהר11 "הנצנים נראו גו' קול התור (הגאולה) נשמע"12, ש"נצנים נראו בארץ" אלו ילדי ישראל – לכן הם גם מחוייבים (יש להם חלק) בכוס של ברכה דלע"ל (שעליו מדובר פה בזהר).

ה. אלא שלכאורה זה לא מובן:

ידוע הכלל13 שכל הגילויים דלעתיד-לבוא תלויים במעשינו ועבודתינו בזמן הזה –

אם-כן, מכיון ש"נשים וקטנים פטורין מן המצוות", פירושו של דבר, שאין אצלם "מעשינו ועבודתנו"

– אמנם עוסקים הם בכל המבצעים (וגם) נשים משתתפות במבצע תפילין, להשפיע על אנשים שיניחו תפילין), ועל ידי מעשינו – ובפרט הכלליים כהמבצעים – מביאים את משיח צדקנו, אך כל זה הוא רק מה שפועלים עם הזולת, אבל אצלם גופא זה לא קיים – א"כ, איך אפשר לומר שיש להם חלק שווה ב(גילויים ו)כוס של ברכה דלעתיד?

(5) תהלים כג, ה.
 (6) יומא עו, א.
 (7) פסחים קיט, ב.
 (8) ראה הצ"צ עה"פ תהלים שם.
 (9) תו"א יט, רע"א. סידור קג, ד. קה, ג. יהל אור [אוה"ת לתהלים] ע' פז, פט (וש"נ). אוה"ת עקב ע' תקמא ואילך. ועוד.
 (10) כן י"ל בנוגע לנשים ע"פ משנ"ת (ש' הגלגלים
 הק' כ, ס' הלקוטים שמות עה"פ וירא ה' כי סר בסופו) דאנשים דדרא דעקבתא דמשיחא – הם לגול הדור דיצ"מ, כימי צאתך גו' (מיכה ז, טו), וכמו הנשים דאז שלא נתנו לעגל כו' ולכן הנשים דעקבתא דמשיחא שולטות על בעליהם כו' – הרי אמחז"ל (סוטה יא, ב) דבשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו.
 (11) ח"א א, ב.
 (12) שה"ש ב, יב.
 (13) תניא רפ"ז.

ו. בנוגע לנשים אפשר להסביר ע"פ משנ"ת בכתבי האריז"ל14 שהטעם לזה שנשים פטורות ממצות עשה שהזמן גרמא, כיון שבעליהן מוציאים אותן על ידי קיום המצוות שלהם – שהרי אשה היא בחי' מלכות ובעלי' הוא בחי' ז"א, וע"י שישנו קיום המצוות בז"א זה נפעל בדרך ממילא במלכות (ואדרבה, אזי זה נעשה באופן נעלה יותר – ע"י ז"א שלמעלה ממלכות).

אך עדיין נותר קושי בנוגע לקטנים, שהם פטורים מן המצוות – מדוע שיהיו אצלם הגילויים דלעתיד?

וגם בנוגע לנשים:

מזה גופא שהזהר מדגיש בענין זה, שנשים (וקטנים) פטורין מן המצוות, מובן, שמה שהם מחוייבים בכוס של ברכה זה לא מצד שיש בהם את ענין המצוות (ע"י בעליהן), כי אם, שזה שהן פטורות מן המצוות אינו מפריע ("יריט ניט אָן") לענין זה.

כשתופסים יהודי פה למטה, תופסים כביכול עצמות ומהות!

ז. והביאור בזה:

הענין (של כוס של ברכה) דלעתיד הוא גילוי העצמות (כמובא בכ"מ מפע"ח15 שדוקא לעת"ל יתגלה פנימיות ע"ק) שקשור עם העצם של יהודי שלמעלה מתומ"צ. כי ההתקשרות וההתאחדות של יהודי עם עצמות ומהות היא למעלה מגילויים – אי אפשר לתפוס זאת עם חב"ד, מדות או ג' הלבושים של מחשבה דיבור ומעשה, אלא זהו ענין של התקשרות והתאחדות עצם בעצם. יהודים הם "חלק אלקה ממעל ממש"16 ו"העצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו"17, ובמילא, כשתופסים יהודי פה למטה, תופסים כביכול עצמות ומהות!

ולכן הגילוי של התקשרות זו – שזהו הענין של כוס של ברכה דלעתיד, הוא אצל כל היהודים בשוה, גם בנשים וקטנים – הפטורים מן המצוות, מכיון שזהו ענין שלמעלה מתורה ומצוות,

ע"ד המדובר לעיל בהמאמר18 בענין החן [שהמאמר מיוסד על ד"ה ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך גו' תרע"ח19, וגם על המאמר של הצ"צ עה"פ20 שמדבר על ענינים אלו (וישנם עוד דרושים הקשורים לזה)], שהוא נעלה יותר מאתעדל"ת (ועבודה בתומ"צ), ולכן ישנו ענין החן גם אצל עוללים ויונקים,

ואדרבה, כיון שבקטנים (ונשים) אין את ענין ה"מצות", נמצא אצלם יותר בגילוי ענין החן שמצד העצם.

(14) טעמי המצוות להאריז"ל פ' בראשית.
 (15) שער הק"ש רפ"ו. לקו"ת שה"ש ב, רע"ג. נא, ג ואילך.
 (16) תניא רפ"ב.
 (17) כתר שם טוב בהוספות ס' קטז.
 (18) ד"ה ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך גו'.
 (19) סה"מ תרע"ח ע' ריא ואילך.
 (20) אוה"ת פרשתנו (תשא) ע' ב"כ.